

ĒRĢĻU APVIENĪBAS ZIŅAS

Ērgļu apvienības pārvaldes informatīvais izdevums Nr. 6 (185) 2022. gada jūnijs

“PASTALNIEKU” GADU LAIKI

Mēdz teikt, ka nav nepiemērotu laikapstākļu, ir tikai nepiemērots apģērbs.

Jo kā gan var laist garām priecīgus šķastkus siltā vasaras negaisā? Vai maz iespējams nebaupt ar ragavām līdz bezspēkam? Un kas var būt labāks par pavasara svaigo dzestrumu? Tu redzi. Tu jūti. Tu esi. Tas ir Tavš laiks – visu gadu laiku griežos. Tam visam pāri ir arī piektais gadalaiks – dejas. Vienmēr klātesošs.

Arī deju kolektīvam “Pastalnieki” dejas ir klātesoša jau vairāk nekā 75 gadus (īstā jubileja bija pagājušajā gadā, taču pandēmija to nosvinēt neļāva), kad 1946. gadā pulcējās pirmie dejojotāji Laimas Meijņas vadībā un jau 1948. gadā bija dalībnieki 10. Vispārējos dziesmu un deju svētkos.

Gadu gaitā kolektīvu vadījuši Elmārs un Biruta Miķelsoni, Dzidra Vilne, Jānis Renģe, Līvija Šreibere, Anita Sarmone, Arvīds Greidiņš.

No 1983. gada kolektīvu vada Mārīte Taškāne. Šajā laikā arī deju kolektīvs iegūst nosaukumu “Pastalnieki”, kuru izdomāja tā laika dejojātāja Guna Aizpūre.

No 1992. līdz 1997. gadam deju kolektīvam savu raksturu un spēku piedot arī otra vadītāja Imanta Mušas vīrišķīgais un spēcīgais dejas solis.

Mēdz teikt, ka nav ļaunuma bez labuma. Divi pandēmijas gadi ļoti izmainīja gatavošanās gaitu koncertam, kad no gandrīz 60 dejojājiem, kas ar prieku bija piekrituši dejojot jubilejas koncertā, palika 34, bet pilni 17 pāri. Atsaukāš pat tie dejojāji, kas ar mani, jaunu un nepieredzējušu vadītāju, bija kopā 1985. gada Dziesmu un deju svētkos.

Šis īpašais laiks, kad nevarējām darboties kā parasti, “Pastalniekiem” izpaudās radoši. Tapa video materiāli “Brakos”, “Meņģeļos” un visā Ērgļu apkārtnē. Paldies “Manai Filmu Studijai” par brīnišķīgiem video ar tik pieskaņotu mūziku, ka jābrīnās, kā to vispār var dabūt gatavu!

“Pastalnieku” jubilejas koncerti vienmēr tiek veidoti, balstoties uz īpaši mīļām dejām, kas dejas gadu gaitā un ko var noņemt *nakts laikā trijos*. Kā var nedejot “Pie Daugavas”, “Šķērsu dienu saule tek”, “Pēc tolkas”... Tas vienkārši nav iespējams.

Un gribas arī parādīt savu saīstāko tērpu kolekciju. Taču šajā koncertā bija kas īpašs – “Pastalnieku” dizains, kad dejas “Nerejat, ciema suni” dejojāji bija ģērbusies Elīnas īpaši veidotajos tērpos, izmantojot ļoti sen nelietotus tautas tērpus, kas glabājas noliktavā vēl no 70. gadiem. Tas bija *super* – enerģijas un emociju pārpilna dejas!

“Pastalniekus” neatstāj vienaldzīgus arī notikumi Ukrainā. Un pavisam neilgi pirms koncerta radās doma iestudēt kādu ukraiņu deju. Tā tapa meiteņu dejas “Vesņanka” ar skaistu mūziku, tērpiem, pašu veidotiem krāšņiem vainagiem un sirsnīgo izpildījumu, pirms kuras Aivis emocionāli teica ievadvārdus Ukrainas atbalstam.

Kā parasti, koncertu kuplināja mūsu vislabākie draugi – Vi-

ļānu “Austra” un Priekuļu “Zelta virpulis”. Draudzība ar šiem kolektīviem saista jau gadu desmitiem. Šoreiz uz skatuves sadojās Viļānu meitenes ar Priekuļu puisiem.

Koncerts bija sirsnīgs, emocionāls un krāšņs ar skaistiem video un dejojātāju izjustajām emocijām. Paldies kuplajam skatītāju pulkam, kas neskojās ar aplausiem. Paldies Lienei un Anetei par poētiskajiem tekstiem un palīdzību scenārija veidošanā, kā arī Pophause, Arnim un Uvim ar Gunitu, kas gādāja, lai ciemiņu dāvanu maisi būtu pilni.

Paldies visiem saieta nama darba rūķiem, kas strādāja un veidoja šo koncertu īpašu.

Paldies maniem mīļajiem dejojājiem, kas sarosījās, sanāca un salidoja, gluži kā putni pavasarī, lai dalītos laimes mirkļos dejas.

Lūk, neliela daļa no viņu izjūtām:

Gundars: Koncerts radīja neizsakāmu prieku un emocijas. Atkal bija iespēja satikties visiem kopā un izjust, cik liela nozīme ir dejai.

Sarmīte: Emocijas ir neapraktāmas. Paldies par šo iespēju atkal pēc tik daudz gadiem būt uz skatuves ar brīnišķīgiem dejojājiem savos dzimtajos Ērgļos.

Arnīs: Ir tik patīkama sajūta būt uz skatuves ar SAVU kolektīvu un izdejoties.

Lilīta: Bija jau aizmirsies šī brīnišķīgā sajūta, kad uzvelc tautas tērpu, sakārto matus, uzliec grimu un dejoj ar pārējiem uz skatuves kā viens vesels. Tu esi tajā īpašajā momentā, kad nekas cits nav svarīgs, tikai deju soļi, mūzika un smaids. Prieks par padarīto ir liels, jo bija neskaitāmi mēģinājumi, garas stundas uz skatuves, lai rezultātā varētu uzburt īpašu stāstu dejas.

Niks: Un atkal jautājums, kāpēc tu dejoj? Atbilde vienkārša, ko varu izteikt ar I. Ziedoņa skaistajiem vārdiem: “A tu pamēģini neelpot...”. Ieaudzināta cieņa un gods pret skatuvi, deju, vadītāju. Ja tu domā, ka jau esi apguvis visu, tad paskaties vēlreiz, jo, ja tu, *mērkaķi*, nedejosi... Bet viens Mārītes zvans, un tu esi uz skatuves vienā solī un dejā. Es, partnere, MĒS.

Elīna: Cik gaidīts un īpašs notikums vienmēr ir “Pastalnieku” jubileja. Mēs visi tik ļoti bijām sailgojušies cits pēc cita, mūsu mīļajām dejām “Pie Daugavas”, “Šķērsu dienu” un vēl, un vēl... Gatavošanās divu gadu garumā ar izaicinājumiem un pārmaiņām... Un rezultāts – tikai viens koncerts, kurā atliek tikai viens – DEJOT! Uz skatuves noķertie acu skati un smaids ir tie, kā dēļ to darām, lai pēc tam būtu milzīgs gandarījums. Paldies ikkatram dejojājam! Cik ļoti mums visiem to vajadzēja!

Līga: Jubilejas koncerts ir satikšanās un kopā būšanas prieks un satikšanās dejas – tas ir dubultprieks! Skatīties, kā dejojot dejoj, nozīme dzirdēt, kā mūsu sirdis runā!

Gunīta: Šo īpašo sajūtu, kāpēc dejoj, es jau noķēru pirms koncerta – mēģinājums, kad visi tikāmies ar vienu kopīgu mērķi – jubilejas koncerts, kas “Pastalniekiem” vienmēr ir kaut kas īpašs. Tā kopības sajūta, ka esam kolektīvs – aizskatuvē, kad zibenīgā ātrumā jānomaina pieci tērpi ar daudzām detaļām, bet “Pastalnieku” meitenes pieskrēja, noģērba, saģērba un HOPS – tu jau esi gatava jaunai dejai. Lūk, kolektīva sajūta, kāpēc es dejoj!

Sanīta: Dejas katrā *pastalniekā* vienkārši dzīvo! Taču jubilejas koncertos ir sajūta, ka *pastalnieki* “lido” kopā ar deju! Tās bija brīnišķīgas sajūtas – atkal izdzīvot stresīgu pirms koncerta un koncerta laikā, smieklus ģērbtuvēs, kur cits citam palīdz saņemt, atrast pareizos tērpus un uz skatuves izbaudīt dejojot kopā ar dažādu paaudžu *pastalniekiem*. Paldies Mārītei un visiem *pastalniekiem* par šīm emocijām!

Sigita: ...un viss izdejos... Paldies partneriem un vadītājai, ka bija, kur izpausties atkal! Un tie, kas šogad nespēja... sāciet plānot jau tagad nākamo piecgaudi!

Te nu es piebildīšu, ka nav tik ilgi jāgaida, jo esam ceļā uz lielajiem DEJU SVĒTKIEM. Tātad turpinām dejojot!

Mārīte Taškāne, deju kolektīva “Pastalnieki” vadītāja, un dejojātāji

Santas Pedeles foto

19. jūnijā plkst. 14.00 “Brakos” Vecpiebalgas teātra “Sumaisītis” brīvdabas izrāde – R. Blaumanis “Skroderdienas Silmačos”
Režisore – Inese Pilābere
Darbosies bufete
Ieeja uz izrādi – par ziedojumiem.

20. jūnijā plkst. 15.00 Jumurdas saietā pļaviņā, gaidot vasaras saulgriežus, sanāksim kopā, lai vītu vainagus, dziedātu Līgo dziesmas, klausītos kokli, garšotu sieru, baudītu saldo kvasu.

23. jūnijā plkst. 18.00 pie saieta nama Līgo vakara uzvedums Ērgļos “VISI PUTNI LĪGOT GĀJA...”
Piedalās Ērgļu amatiermākslas kolektīvi.
Pēc uzveduma līdz plkst. 22.00 spēlēs svētku īpašie viesi – kapela „Aizezeres muzikanti”

Lai izdevusies vasara!

Jūnijs ir klāt! Devītajiem un divpadsmitajiem vēl pa eksāmenam. Un tad jau arī lielais vasaras brīvlaiks sākas! Tas, protams, atnāk gan ar prieku, gan rūpēm. Bērni ilgāk varēs gulēt, nebūs jānācās, toties vecākiem droši vien vairāk rūpju par to, kā bērnus nodarbināt, lai būtu gan lietderīgi, gan interesanti un galvenais – atbildīgi un droši.

Profesionālā darba pieredze ļauj mums domāt, ka savas tiesības pārsvarā zinām visi – gan pieaugušie, gan bērni. Reizēm aizmirstam par pienākumiem, un tas var rezultēties ar ne visai patīkamām sekām. Tāpēc šoreiz īsi par svarīgāko bērniem, pusaudžiem un vecākiem, lai vasara tiešām visiem būtu izdevusies un droša.

Tātad – kas likumdošanas izpratnē ir “bērns”?

Bērns ir persona, kas nav sasniegusi 18 gadu vecumu.

Pret bērnu nedrīkst izturēties cietsirdīgi, nedrīkst viņu mocīt un fiziski sodīt, aizskart viņa cieņu un godu.

Vecākiem vai personai, kuras aprūpē vai uzraudzībā bērns nodots, ir pienākums neatstāt bērnu līdz septiņu gadu vecumam bez pieaugušā vai vismaz 13 gadus vecas personas klātbūtnes.

Ko noteikti nedrīkst darīt bērns?

Bērns nedrīkst smēķēt, lietot bezdūmu tabakas izstrādājumus, glabāt tabakas izstrādājumus, augu smēķēšanas produktus, elektroniskās smēķēšanas ierīces un to uzpildes tvertnes, kā arī glabāt un lietot alkoholiskos un enerģijas dzērienus. Arī vecāki bērna klātbūtnē nedrīkst smēķēt.

Bērnam, kurš nav sasniedzis 16 gadu vecumu, aizliegts atrasties naktī laikā publiskā vietā bez pilngadīgas personas, kura atbildīga par bērna uzraudzību, klātbūtnes. Par nakts laiku šā likuma izpratnē uzskatāms laiks no pulksten 22.00 līdz 6.00.

Pie administratīvās atbildības un kriminālā atbildības var saukt bērnu (nepilngadīgo), kurš administratīvo pārkāpumu un noziedzīgu nodarījumu izdarījis pēc 14 gadu vecuma sasniegšanas.

Kādi ir bērna pienākumi?

Bērnam ir pienākums atbilstoši savam vecumam apkopt sevi un piedalīties mājas darbos.

Bērnam jāizturas ar cieņu pret saviem vecākiem (adoptētājiem) un citiem ģimenes locekļiem, pret aizbildņiem un audžuģimenes locekļiem.

Bērns ir pilntiesīgs sabiedrības loceklis. Viņa pienākumi pret sabiedrību pieaug atbilstoši vecumam.

Bērnam jāizturas ar cieņu pret valsti, tās simboliem un jāievēro likumi.

Bērnam jāievēro sabiedrībā pieņemtie uzvedības noteikumi. Bērns nedrīkst, izmantojot savas tiesības, aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses.

Vecākiem ir tiesības ierobežot bērna brīvības, lai:

- 1) nodrošinātu bērna attīstību un aizsargātu viņa veselību un dzīvību;
- 2) aizsargātu sabiedrisko kārtību, iedzīvotāju tikumību un veselību;
- 3) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

Kur meklēt palīdzību gan bērniem, gan vecākiem?

Bērns var griezties pēc palīdzības bāriņtiesā, ja vecāki, viņaprāt, noteikusi nepamatotus ierobežojumus vai radušās citas domstarpības viņu attiecībās.

Arī vecāks var griezties pēc palīdzības bāriņtiesā, ja starp vecākiem un bērnu ir izveidojušās nopietnas domstarpības un būtiskas nesaskaņas savstarpējās attiecībās.

Palīdzību var saņemt pie sociālā dienesta speciālistiem, kuri to sniegs savas kompetences robežās.

Ja notiek nopietns sabiedriskās kārtības apdraudējums, noziegums vai ceļu satiksmes negadījums un ir nepieciešama tūlītēja policijas palīdzība, jāzvana uz valsts policijas bezmaksas tālruni 110.

Kontaktinformācija:

Madonas novada bāriņtiesa: barinties.madona@madona.lv; 64807295.

Madonas novada bāriņtiesas locekles:
e-pasts: vineta.bagatska@madona.lv; 26406289; 64871453,
e-pasts: rudite.jansone@madona.lv; 26530400.

Madonas novada sociālais dienests: socialais.dienests@madona.lv; 64807291.

e-pasts: signe.masalska@madona.lv; 27817369.
Lai lieliska vasara visiem! Lai protam priecāties paši un iepriecināt līdzcilvēkus, lai atceramies, ka katrai rīcībai ir sekas!

V. Bagatska, R. L. Jansone, Madonas novada

bāriņtiesas locekles, un S. Masalska,

Madonas novada sociālā dienesta darbiniece darbam ar ģimenēm un bērniem

22. jūnijā plkst.19.00

Sidrabiņu parkā

JĀŅU IELĪGOŠANA

kopā ar pagasta pašdarbniekiem un ciemiņiem.

Visi kopā visim Jāņu zāļu vainagus, dziedāsim Līgo dziesmas,

dejosi un cienāsimies ar sieru un pīrāgiem.

“Saulstariņu” izlaidums

Sandras Tiltanovas foto

Bērnudārza izlaidums ir ļoti nozīmīgs notikums ikviena bērna ģimenei, kas paliek prātā ilgi, jo tas ir pārmaiņu laiks. Pavisam nemanot, saules un mīlestības apmirdzēti, bērni ir izauguši un gatavi nākamajam lidojumam – lidojumam uz skolu.

27. maijā “Saulstariņu” grupa svinēja savu izlaidumu. Pasākums bija ļoti sirsnīgs, jautrs, tas iepriecināja bērnu un ciemiņu sirdis. Absolventus mīļi sveica grupu skolotājas – Maija, Mārīte un Evita, auklīte Sarmīte, Ērgļu PII “Pienenīte” vadītāja Līga Šmite un Madonas novada Ērgļu apvienības pārvaldes vadītāja Elita Ūdre.

“Saulstariņu” grupas vecāki bērnudārzam kā dāvanu veidoja brīnišķu, dažādiem stādiem un ziediem piepildītu puķu dobi, ko katrs “Saulstariņš” svētku dienā izrotāja ar krāsainām

vēdzirnāvē. Dāvana turpmākos gadus priecēs mazās un lielās “Pienenītes”.

Bērniem lielu pārsteigumu un sajūsmu sagādāja izklaidēšanas programma ar *taureņu feju* un *zirnekļcilvēku*. Atvēlētais atrakciju laiks paskrēja nemanot! Lielu prieku radīja iestādes sarūpētā torte, kuru rotāja smaidoša saulīte. Visa pasākuma laikā bērni mīlojās ar vecāku sarūpēto svētku cienastu.

Novēlam saviem “Saulstariņiem” raibu, saulainu, pārsteigumiem bagātu vasaru.

Ar pīpeņu ziediem vasara nāk,

Tā katru no mums ņem aiz rokas.

No bērnudārza putnēni izlidot sāk,

Tiem vēlam – lai labi sokas!

Maija, Evita, Sarmīte, audzītes

Atvadas no bērnudārza

Ritas Šeibes foto

20. maijā deviņiem Sausnējas bērnudārza “Skudriņu” grupas bērniem bija liela diena – pirmais izlaidums. Izlaidums pirmsskolā ir pirmais pieturas punkts bērna dzīvē, viens ceļa pagrieziena, kas ved tālāk uz skolu. Ar dziesmām un dejām nosvinējām šo skaisto svētku dienu visi kopā. Patiess prieks bija redzēt bērnus jau tik lielus un atbildības pilnus, kā arī priecīgus un pozitīvām emocijām pārņemtus. Pirmais izlaidums ir īpaši svētki gan

bērniem, gan viņu vecākiem.

Īpašu paldies sakām Ričarda mammai par skaistajām svētku dekorācijām. Novēlam mūsu absolventiem nebaidīties iepazīt jauno un tik interesanto pasauli. Un vecākiem vēlam ik mirkli priecāties par bērnu sasniegumiem, jo viņiem tie ir ārkārtīgi svarīgi, lieli un nozīmīgi. Lai skaista vasara!

Sigita un Anīta, “Skudriņu” grupas audzinātājas

Ērgļu bibliotēkas apmeklētāju ievēribai!

Bibliotēkas darba laiks no 6. jūnija līdz 12. septembrim

Pirmdienās	slēgts
Otrdienās	10 – 18
Trešdienās	10 – 18
Ceturtdienās	10 – 18
Piektdienās	10 – 18
Sestdienās	9 – 14
Svētdienās	slēgts

Uzmanību!

Laikā no 11. līdz 29. jūlijam Ērgļu bibliotēkā tiks veikta krājuma inventarizācija.

Aicinu lasītājus būt atbildīgiem un līdz 9. jūlijam atdot bibliotēkā laikā nenodotos izdevumus.

Ja ir piemirsies, kādas grāmatas paņemtas lasīšanai vai rodas citi jautājumi šajā sakarā, tad zvaniet vai rakstiet – tālr.28741487 vai 64871430, e- pasts erglubiblioteka@madona.lv

Atcerieties, ka līdzekļu piešķiršana jaunu izdevumu iegādei ir atkarīga arī no lasītāju godprātīgas attieksmes pret bibliotēkas grāmatām.

Sarmīte Dreiblate, Ērgļu bibliotēkas vadītāja

14. jūlijā

no plkst. 10.00 līdz plkst.17.00

Ērgļos, Parka ielā 7 (pie slimnīcas)

MOBILĀ DIAGNOSTIKA

Pieņemšana pēc iepriekšēja pieraksta.

Pierakstu lūdzam veikt pie ģimenes ārsta.

Muzeju nakts "Meņģeļos"

14. maijā Brāļu Jurjāņu muzejā "Meņģeļi" norisinājās Muzeju nakts pasākums. Šogad īpašs prieks bija sagaidīt pasākuma apmeklētājus klātienē.

Vesā laika dēļ pasākuma pirmā daļa norisinājās saimes istabā. Koncertu ieskandināja Jumurdas pagasta sieviešu ansamblis "Ievziedi" un solistes Kristena un Megija Pickas, Kate Māliņa, Emīlija Apsīte un Rebeka Māra Jankava. Ar burvīgām koku skaņām un dziesmām saimes istabu piepildīja muzikālā apvienība "Ar dziesmu sirdi".

Vienlaikus ikviens bija aicināts aplūkot Ērgļu mākslas un mūzikas skolas audzēkņu zīmēto saulespuķu izstādi un piedalīties kopējās saulespuķes radīšanā. Lielajā saulespuķē tika ierakstīti laba vēlējumi dažādās valodās.

Jautrās aktivitātēs muzeja apmeklētājus iesaistīja Ērgļu multifunkcionālā centra darbinieki, kur varēja gan izkustēties, gan izmēģināt mēles mežģus.

Vakara gaitā laikapstākļi uzlabojās un latviskie danči varēja notikt "Meņģeļu" pagalmā. Muzikālajai apvienībai "Ar dziesmu sirdi" muzicējot, dejoja lieli un mazi. Prieks, ka dejotāji varēja izdejot arī Jurjāņu Andreja pierakstīto Ērgļu pusē dzirdēto rotaļu "Kas dārzā". Savukārt nakts orķestrī katrs varēja izmēģināt spēlēt visdažādākos mūzikas instrumentus.

Jurjāņu Andrejs gandrīz visu mūžu bija pavadījis Harkivā (Ukrainā). Arī viņa brālis Juris Jurjāns 22 gadus ir strādājis Harkivā. Lai paustu atbalstu Ukrainas tautai, Muzeju nakts pasākuma dalībnieki stādīja muzeja darbinieku izaudzētos saulespuķu stādījumus. Šogad "Meņģeļos" ceram ieraudzīt saulespuķu plāvu.

Visas vasaras garumā varēsiet vērot saulespuķu augšanu.

No sirds pateicamies visiem Muzeju nakts apmeklētājiem un pasākumā iesaistītajiem – Ērgļu mākslas un mūzikas skolas audzēkņiem, skolotājam Vizmai Veipai, Jumurdas pagasta sieviešu ansamblim "Ievziedi" un solistēm Megijai, Kristenei, Katei, Emīlijai un Rebekai Mārai, muzikālajai apvienībai "Ar dziesmu sirdi", Ērgļu multifunkcionālā centra darbiniekiem, Evai Lasmanei, Aneitei Rudzītei, Ievai Milnei, Andrim un Ingūnai Džiguniem!

Ieva Vilnīte,

Brāļu Jurjāņu muzeja "Meņģeļi" vadītāja

Ievas Vilnītes foto

Muzeju nakts „Skroderdienu” zīmē

Pankūku cepšana.

14. maijā „Braku” muzejā pēc divu gadu pārtraukuma jauki aizritēja Muzeju nakts, šogad „Skroderdienu Silmačos” zīmē, jo pagājuši 120 gadi, kopš iestudēta Rūdolfa Blaumaņa komēdija. Bija satraukums un bažas, vai būs cilvēki, vai esam vajadzīgi pēc pandēmijas ierobežojumiem un stingriem noteikumiem. Viss bija kārtībā – apmeklētāji nāca un nāca, visbiežāk tās bija ģimenes ar bērniem, un muzejā par visiem bija padomāts – gan lieliem, gan maziem.

Muzeja nakts pasākuma laikā varēja skatīties āra kino, kurā rādīja Latvijas Nacionālā teātra 1986. gada „Skroderdienu Silmačos” izrādi Druvienā. Par to paldies Valdaļai Putenei un viņas darba komandai no Druvienas. Valdas palīgi arī vadīja divas darbnīcas – Silmaču pankūku cepšanu un Jāņu vainagu pišanu.

Vienā no muzeja ēkām varēja veikt visdažādākos uzdevumus, kas saistīti ar lugu „Skroderdienas Silmačos” – gan minēt vārdus, savienot pareizi teicienus, noskaidrot seno vārdu nozīmi, sakārtot lugas varoņu vārdus alfabēta secībā. Paldies Mārtiņai Breikšai un Zintai Saulītei!

Pie rījas čakli rosījās Sandra Stankeviča ar palīgiem un aici-

Zīmēt vislabāk patika bērniem.

nāja zīmēt, veidot dabas ziedu glezniņu, minēt vārdus, aust Pindacīšas lakatu, nest ūdens neķū. Šeit labprāt uzskatījās ģimenes ar bērniem un nesteidzīgi veica uzdevumus.

Dzīvojamā mājā darbojās Liēna Bukovska ar savējiem, lai mudinātu aust, krāsot, likt velniņu puzzle, pārģērbjoties iejusties kādā Blaumaņa darbu tēlā. Apmeklētājiem te ļoti patika, jo mājā bija patīkami silts un atmosfēra jauka un sirsnīga. Ieejot viesu istabā, laipni sagaidīja kūku cepēja Kristīne Līgere, lai piedāvātu savus brīnišķīgos kulinārijas brīnumus – pirādziņus, sāļās un saldās kūkas, vafeles un rulettes. Tā nu bija varen jauka darbnīca, jo vēders vēsajā naktī prasīja savu tiesu.

Apmeklētāji nāca un gāja, priecējās par harmonisko noskaņu, katrs uzskatīja sev tīkamās nodarbes vai vienkārši izstaigāja muzeju un tā teritoriju. Paldies visiem Muzeju nakts palīgiem, paldies apmeklētājiem, kuri nenobijās no vēsā un brīžiem lietainā laika. Mums kopā bija silti un jauki, jo vienoja atkaltikšanās prieks!

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

Ziņas no Jumurdas bibliotēkas

Ar savu tautu, savā zemē,
Vienalga kādi vēji pūš,
Mēs paliekam kā priežu zari,
Ar galvu paceltu rit mūžs.
Mums sava valoda un sapņi,
Un sava sēkla, kuru sēt,
Tā tautu, kas mīl savu zemi,
Neviens nav spējīgs uzvarēt.
G. Račs

4. maijā Jumurdas pagasta Saieta ēkā draudzīgā pulciņā svinējām Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienu. Satikšanās prieks, pavasara vēja spirtums rosināja pozitīvas domas, smaidu, lepnumu par savu cilvēku prasmēm, talantiem. Par svētku sajūtām gādāja Jumurdas pagasta sieviešu vokālais ansamblis „Ievziedi”, vadītāja Ieva Vilnīte. Svētku koncertā izskanēja Ievas Vilnītes komponētie darbi. Lieliska dāvana mūsu Latvijai! Priecājāmies par mūsu Ievas skaistajām, melodiskajām dziesmām. „Ievziedi” meitenēm šīs dziesmas īpaši tuvas sirdij. Svētku koncertā uzstājās jaunie talanti no Ērgļiem, kuru prasmi muzicēt, dziedāt pilnveido Ieva Vilnīte. Megija Picka, Kristena Picka,

4. maija svētku koncerta dalībnieki.

stāstu izstādi „Pielasīt sirdi”. Fotografija un literatūra ir ne tikai Sandras kaislība, bet arī dzīvesveids. Radot grāmatu bloga atsauksmes, viņa apvieno abas aizraušanās, lai atspoguļotu savas izjūtas un dzīves redzējumu. Izstādes apmeklētāji varēja ieraudzīt kādu literāro darbu no jauna, no cita skatupunkta.

Kate Māliņa, Emīlija Apsīte – meitenes ar skanīgām, drošām balstiņām iepriecināja katru koncerta klausītāju, kārtējo reizi apliecinot, ka mūsu jaunā paaudze ir Latvijas košums! Sirsnīgi un izjusti izskanēja mātes un meitas – Rebekas Māras Jankavas un Kristīnes Lūses – dziedātā tautasdziesma. Svētku pasākumā tika atklātas divas izstādes, kuras Jumurdas bibliotēkā varēja apskatīt visu maija mēnesi.

Pasākuma dalībniekus iepriecināja jumurdietes Antras Sarkanābolas rokdarbu izstāde „Izšuvumi”. Antras rokdarbos redzam sievišķīgu smalkumu, trauslumu, krāsu harmoniju, latviskumu. Savukārt Sandra Koka, bijusī madoniete, fotogrāfe, blogere, piedāvāja foto

Sirsnīgs paldies Jānim Magricam par paša lolotajiem, košajiem, smaržīgajiem pavasara ziediem! Paldies Inesei Koklačovai par svētku gardajiem našķiem! Kopā mēs pavadījām saulainus, sirsnīgus mirkļus, radot svētku prieku, uzmundrinājumu turpmākai ikdienai.

Ieskats Jumurdas Saieta ēkas ceriņu alejas fotoizstādē.

Agitas Opincānes foto

rakstītu vēstuli. Pētera Upīša dzimšanas dienā, 19. maijā, Jumurdā ceriņi vēl neziedēja, bet Jumurdas Saieta ēkas apmeklētāji varēja apskatīt Saieta ēkas ceriņu alejas fotogrāfiju izstādi.

Agita Opincāne, Jumurdas pagasta bibliotekāre

SIA „ŪDAS” jūnijs. Sasauc smieklus

Darām darbus, kuri nepieciešami. SIA „ŪDAS” darbojas. Arī nedarbus, kuri nav īsti. Ir veiktas ūdens analīzes Ērgļu ūdensvadā, kuras parādīja, ka pagājušā gadā atdzelžošanas iekārtu filtru nomaīņa ir devusi rezultātus.

Kopējais dzelzs saturs bija tikai 0,020 miligrami uz litru. Analīzes tika ņemtas Ērgļu vidusskolas virtuvē. Pieļaujamā norma ir 0,2 miligrami uz litru. Tā kā norma ir pilnīga. Arī pārējie rādītāji ir ideāli. Šo pasākumu es pieskaitu pie labajiem darbiem. Īsi pēc tam nācās pārbaudīt visus ugunsdzēsības hidrāntus, kuri kopskaitā ir 30, un pie reizes veikt ūdensvadu skalošanu. Attaisot ugunsdzēsības hidrāntu, ūdens urbumā iedarbojas 200% sūkņi, kuri palielina ūdens spiedienu, lai ugunsdzēsēji varētu sekmīgi veikt savu darbu. Bet paaugstinātais spiediens iedarbojas uz caurulēs nostājušos duļķi, kura ir katrā apdzīvotā vietā. Un tas rada ūdens krāsas izmaiņu, kuru izjūt gandrīz katrs iedzīvotājs. Diemžēl tas rada arī negatīvas sajūtas, tāpēc atvairinātos par sagādātajām neērtībām. Šo darbu varu saukt par zināmu nedarbu, kuram galā gan būs tīrāks ūdens. Ilgu laiku.

Par skursteņiem. Cenšamies tos pārmūrēt tām mājām, kuras apsaimniekojam. Tas nav lētākais prieks, bet vajadzīgs. Tuvākajā laikā tiks veikta Rīgas ielā 42 skursteņu sakārtošana. Mums Ērgļos ir arī īsts skursteņslauķis, kas skursteņu tīrīšanu veic ar lielu atbildības sajūtu. Es saku īsts, jo viņam arī ir sertifikāts šo darbu veikšanai. Īstu skursteņslauķu Latvijā ir ļoti maz, tāpēc mums ir paveicies. Latvijā ir 36 amata meistari un 44 zeļļi. Lai kļūtu par meistarā, trīs gadus ir jāstrādā par palīgu meistarā un tikai tad var pretendēt uz amata meistara nosaukumu. Lūk, kā! Citi varbūt domā, ka skursteņslauķis ir tikai tāpēc, lai viņam pieskartos pie pogas, kas nestu laimi. Arī tas, bet daudz svarīgāk ir, lai katrai mājai regulāri tiktu iztīrīts skurstenis. Reizi gadā tas jādara noteikti – lai cīgi pirms apkures sezonas sākuma. Savām apsaimniekošanas mājām veidojam grafiku katru gadu, un skursteņslauķis to veic. Bet vai katrs apzinās, ko savā krāsnī sadedzina? Tas sevišķi attiecas uz tautiešiem, kuriem nav noslēgts līgums par atkritumu savākšanu, tad krāsnī tiek mestas plastmasas pudeles (Oi, Oi !!!!!) un citas neatbilstošas lietas. Plastmasa sadegot skurstenī veido stiklveida pārklājumu, kas laika gaitā aizdegas, radot ugunsgrēka iespēju mājā. Lūdzu, apdomājiet, ko darāt!

Ir tāda sajūta, ka esam kļuvuši pārāk nopietni. Kaut kur ir pazudis prieks. Droši vien tāds laiks. 2014. gadā Renārs Kaupers izdeva dziesmu albumu: „Sasauc smieklus izklīdušus”. Dziesmas ir domātas bērniem. Kad ieklausies vārdos, tad kļūsti labāks. Atnāk sapratne, ka tas, ko skata bērna acis, tev ir zudis. Varbūt aizmirsts... Taču tas ir bijis. Šobrīd vajadzētu pacensties sasaukt smieklus atpakaļ, lai dzīve kļūtu gaišāka. Tuvojas vasara, zied ābeles, kastaņas. Arī zeme ir kļuvusi zaļa. Laiks gan joņo septiņjūdžu soļiem. Tuvojas Saeimas vēlēšanas. Atkal kādam būs jānotic... Bet, pirmkārt, es centīšos noticēt sev un vēl kādam TEV.

Juris Šaudiņš, SIA „ŪDAS” valdes loceklis

Jaunākās grāmatas Jumurdas bibliotēkā

Esperansa Barona „Sarkanais zelts”

Cik maz mēs īstenībā zinām par savu tuvinieku dzīvi, par to daļu, kur mūsu nav klāt, kas neattiecas tieši uz mums! Ko tu darītu, ja kāds no taviem mīļajiem, vistuvākajiem cilvēkiem pēkšņi pazustu? Kam tu zvanītu? Kur tu meklētu? Vai tu būtu gatavs kāpt lidmašīnā, triekties uz otru pasaules malu, lai meklētu adatu siena kaudzē.

Ruta Zimnoha „Romāns virtuvē”

Erna ir simpātiska trīsdesmitgadniece, kura aizraujas ar pavārmākslu un pastāvīgi pamanās iekulties dažādās nepatīkšanās, tomēr nezaudējot optimismu, labo omu. Taču nupat viņai ir par daudz: īsā laikā aizgājis mīļotais Mārtiņš, uzteikts dzīvoklis, pedagogam neatbilstošas rīcības dēļ zaudētais darbs.

Dzintra Žuravska „Svešs starp savējiem”

Ir tāds teiciens – svešs starp savējiem, savējais starp svešiem. Kā tas iespējams? Dzīve reizēm uzdod mīklas, kuras grūti atminēt

Dace Judina „Svilpotājs”

Sērijas “Laika stāsti” 6. grāmata. Bagāta sponsora dāvētā treilerbusā, dodoties šausmu, spoku stāstu vākšanas ekspedīcijā, Lilija Ruķele-Spokāne, saukta par profesori Spokaini, pat iedomāties nespēj, ka reālie notikumi pārspēs visbaisāko iedomu.

Maija Krekle „Melanholiskais valsis”

Emīla Dārziņa sapnis par mīlestību. 1901. gadā Rīgā ierodas Pēterburgas konservatoriju nepabeidzis mūziķis, iemīl jaunu skolotāju. Diemžēl viņas sirds ir atdota citam. Cik parasts stāsts... Tikai tā varoņi ir neparasti – komponists Emīls Dārziņš, tulkotāja Marija Stalbova-Eglīte, rakstnieks, latviešu dekadentu vadonis Viktors Eglītis.

Svetlana Ambergā „Versija: Tēvi”

Kristofers Vanderbrants ir policists, kurš apsūdzēts par dieņesta ziņojumu viltošanu. Kad Kristofers iznāk no cietuma, taisnības meklējumi viņu aizved pie Frankes Henlījas, kibernetikas uzņēmuma vadītājas. Kristofers “dodas pa pagātnes pēdām”, lai noskaidrotu, kurš vainojams pie viņa nepatiesās apsūdzības.

Osvalds Zebriņš „Mežakalja”

Romānu sērija “Es esmu...”. Romāns par latviešu prozaiķi, dzejnieku un mākslinieku Gunaru Janovski (1916–2000).

Māris Bērziņš „Nākotnes kalējs”

Romānu sērija “Es esmu...”. Romāns par latviešu rakstnieku, daudzu romānu, stāstu, lugu autoru, Latvijas PSR Tautas komisāru padomes, Latvijas PSR Ministru Padomes, PSRS Augstākās Padomes Tautību padomes priekšsēdētāju Vili Lāci.

Sāra Larka „Vinteru mājas noslēpums”

Ģimenes romāns par uzticību un nodevību, naidu un mīlestību. Sāra Larka ir slavenas vācu rakstnieces pseidonīms. Autore studējusi vēsturi, literatūrzinātni, psiholoģiju un ilgus gadus strādājusi par gidu. Viņas notikumiem, piedzīvojumiem caurvītos dzimtas romānus lasa visā pasaulē, arī latviešu valodā izdotas vairākas viņas grāmatas. No vācu valodas tulkojusi Anita Muiņiniece

Olivjē Triks “Vilka jūras šaurums”

Šķērsojot Vilka jūras šaurumu, bojā iet jauns briežu audzētājs. Drīz pēc tam mirušu atrod pilsētas mēru. Vai starp abiem notikumiem ir kāda saikne? Vai Erika nāve patiešām bijusi nelaimes gadījums? Policijas izmeklētāju Klemeta Nango un Ninas Nansenas atrastie pavedieni norāda uz seniem noslēpumiem. Olivjē Triks (1964) ir franču rakstnieks, žurnālists un TV producents, kura pirmais detektīvromāns “Pēdējais lapzemietis” saņēma vairāk nekā 20 literatūras balvas.

Marija Ērnestama „Mīlestības pavasaris”

Zviedru rakstnieces sirsnīgais romāns, kura galveno varoni Līsbetu latviešu lasītāji iepazīna grāmatā “Mīlestībai nav brīvdienas”, neatstās lasītājus vienaldzīgus. Ar dzirkstošu humoru tas vēsta par attiecībām, draudzību, vilšanos un cik svarīgi nekad nepadoties. No zviedru valodas tulkojusi Vizma Zaķe.

Helēna Īve „Sveiki, Anglija”

Šis ir savdabīgs laiks, pilns dažādu īpatnību. It īpaši to izjūt tie, kam šobrīd ir piecdesmit un vairāk. Tā ir paaudze, kas piedzima, uzauga, izmācījās, strādāja vienā iekārtā, tad pēkšņi nokļuva pilnīgi citā, kas tik radikāli atšķīrās no iepriekšējās, ka ikvienam sākums jaunajai dzīvei bija mulsuma pielietis.

Agita Opincāne, Jumurdas pagasta bibliotekāre

Jaunākais Sausnējas bibliotēkas plaukts

Vai esat pamanījuši, ka daudz vienkāršāk ir atrast brīvu brīdi, lai palasītu svaigākās ziņas internetā vai palūkotu, ko jaunu draugi ir ielikuši Facebook, nevis, lai palasītu grāmatu? Protams, jo grāmata prasa lielāku koncentrēšanos, ko savukārt var uztrenēt, tās lasot arvien vairāk. Taču koncentrēšanās spēja nav vienīgais labums, ko var gūt, lasot grāmatas. To ir daudz un dažādi. Un katram savā. Tāpēc lasīsim un uzzināsim, kādus labumus varam iegūt lasot.

Lūk, saraksts ar jaunajām grāmatām, kas bibliotēkas krājumu papildinājušas maijā.

Jauniešu un bērnu grāmatu plaukta papildinājums: “Aizraujoši vakarstāsti”, A. Staka “Āpsēns Pēcis un brīnumbrilles”.

Pieaugušajiem. Dailliteratūra:

Latviešu autoru darbi: E. Barone “Sarkanais zelts”, I. Baure “Doroģeja. Izredzētā”, I. Bērziņa “Saulrieti spēles mākoņos”, R. Bula “Fantoma lieta”, A. Koroševskis “Lielais noliedzējs”, V. Rūmnieks “Kā smaržo vārdi”, J. Sviklāns “Žults”.

Tulkotie darbi: S. Dauninga “Izcilības cena”, V. Springora “Piekrišana”.

Nozaru literatūra: Z. Eniņa “Uz Aļasku un atpakaļ”, M. Ruks “Piebūrumi -19”, “Viegls dārzis”.

Inga Grote Sausnējas bibliotēkā

Izstāde „Mans vaļasprieks” Sausnējas muzejā „Līdumi”

Ieskatš izstādē „Mans vaļasprieks”.

Starptautiskā akcija „Eiropas Muzeju nakts” kā tradīcija aizsākusies 1997. gadā Francijā, bet Latvijā tā ienākusi 2005. gadā, ik reizi pasākumam izvēloties devīzi vai tematu. Šogad nebija noteikts vienots saturs, viss norisinājās pēc dalībnieku brīvas izvēles. Tāpēc mēs nolēmām parādīt to, kas pie mums ir interesants un saistošs. 2022. gada 14. maija pievakarē aicinājām apmeklēt Sausnējas pagasta muzeju „Līdumi” un aplūkot izstādi „Mans vaļasprieks”, lai iepazītu Sausnējas pagasta ļaužu dažādās brīvā laika pavadīšanas izpausmes. Saturīgi pavadīt laiku ir iespējams visdažādākajos veidos. Par to pārliecinājās ikviens izstādes apmeklētājs.

Mēs zinām un lepojāmies ar to, ka Sausnējā ir čaklas rokdarbnieces, kuru darbi iepriecinājuši ne tikai mūsu pagasta, bet arī pārņovadu ļaudis. Paldies Guntai Leimanei par izcilajiem adījumiem, kas tapuši, izadot vissarežģītākos rakstus un gaumīgi saskaņojot visdažādākās dziju nokrāsas. Guntas adītie džemperī, dāmu kleitas un meiteņu kleitiņas, jakas, jaciņas, vestes, plecu šalles, volānšalles, cimdi un zeķes liecina par adītājas meistartību, rūpību, pacietību un apbrīnojamo darba mīlestību. Cildinošus vārdus izpelnījušies arī Vairas Ābelītes darbi, jo viņas adītie dūraiņi, puscimdi, zeķes un apaļšalle piesaista izstādes apmeklētāju skatienus ar skaistajiem rakstiem un saskanīgajām krāsām. Čaklo adītāju sarakstam pievienojas Anita Cielava, kura izstādē piedalās ar adītu džemperī, cimdīem – dūraiņiem un pirkstaiņiem – un rakstainām, daudzkrāsainām zeķēm. Adījumu vidū ieraugām arī Anitas tamborēto sedziņu.

Daces Dombrovskas sirdslieta ir tamborēšana. Izstādē aplūkojama daļa no daudzu gadu garumā tapušajiem darbiem: jaka, veste, pončo, šalles, plecu lakati, no košām dzijām tamborēti ziedi. Dace ir arī skaistu un ar filigrāniem rakstiem rotātu apsvēikuma kartīšu darinātāja. Vitas Zariņas bagātā fantāzija un mākslinieciskā gaume ļauj radīt gan skaistus dekorus, gan apsvēikuma kartītes dažādiem svētkiem. Paldies skolotājām par izcilo veikumu! Paldies Dzidrai Riekstiņai, kura nesēn apgūvis mezglāšanas prasmes un ar savu dekoru piedalās mūsu izstādē.

Izstādē aplūkojami ne vien rokdarbnieču meistardarbi, bet arī visdažādākās kolekcijas, kuras uzskatāmas par interesantu vaļasprieku. Nina Solovjova piedāvā aplūkot un novērtēt galda salvešu un sveču kolekciju, piebilstot, ka vienai svecei esot jau 30 gadu. Salvete atsauc atmiņā dažādus svētkus, godus un balles.

“Saulstariņi” dodas piedzīvojumā

Kādā skaistā maijā rītā “Saulstariņi” ar audzinātājām, auklīti un vecākiem devās ekskursijā. Autobuss liels, sirsnīgās satraukums tikpat liels! Pašu nopelnītais ceļojums varēja sākties. Autobusā noklausījāmies padomus, lai brauciens būtu drošs, un devāmies ceļā. Starp bērnu čalām un prieka sarunām dzirdēju kādu sakām: “Man ir labas ziņas! Man līdzī ir pankūkas!” Cik jauki, ka bērni prot priecāties par vienkāršām lietām!

Likumotais ceļš ar dzeltenajiem pieneņu laukiem gar malām un tikko izplaukušajiem bērziem mūs aizveda uz Skrīveriem. Pirmais ekskursijas pieturas punkts bija Skrīveru piena kombināts. Sasēdušies pie liela galda, noklausījāmies stāstu par Skrīveru piena kombināta vēsturi dažādos laikos, kā arī par čaklākajiem konfekšu ietinējiem, kuru diplomu vēl tagad bija apskatāmi goda vietā. Tad bija jāķeras pie darba. Katram vajadzēja iemācīties iefīt konfekti “Gotiņa”. Bērniem darbiņš padevās labi. Svaigās, saldi smaržojošās konfektes glīti tika sasaiņotas papīriņšos. Prieks par padarīto, protams, bija visiem. Saņemtais sertifikāts bērniem ļaus atcerēties šo saldo piedzīvojumu arī pēc vairākiem gadiem. Pirms došanās tālāk mielojāmies ar līdzī paņemto picu. Kad vēderi bija pilni, varējām turpināt ceļu.

Nākamais pieturas punkts bija Radošā māja Koknesē. Tur mūs laipni sagaidīja ar dziesmām, tad gājām arī rotaļās. Tad sakās lielā darbošanās. Sadalīti nelielās grupiņās, gan cepām pīrāgus, gan apgleznojām akmeņus. Bija arī jauka darbošanās ar dziju un piekariņu gatavošana. Pagalmā bērni lika puzzle un “maksķerēja” koka zivis. Kad visi darbiņi bija padarīti, saklājām kopīgu pusdienu galdu un baudījām mielastu. Varējām nogaršot arī pašu gatavotos pīrāgus. Turpat blakus, lielajās šūpolēs, skaļi

Saulstariņi radošajā mājā Koknesē.

Kaivas Bukovskas foto

saucot “opsā rallā”, bērni kārtīgi izšūpojās.

Tālāk devāmies uz Kokneses parku. Tur aktivitātes bērniem bija sagatavojušas Radošās mājas saimnieces. Bērniem bija jāpilda uzdevumi – jāatpazīst koki, jāzina dažādas latviskās zīmes. Apskatījām Pērses ūdenskrituma atveidu, Velna pagrabiņu. Pie Auguma mēritāja skulptūras katrs varēja nomērities. Darbošanos Kokneses parkā noslēdzām ar rotaļu. Mājot atvadas, devāmies uz autobusu. Noguruši, bet priecīgi par pavadīto dienu devāmies mājup.

Santa, saulstariņa Kārļa mamma

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (13. turpinājums)

Ļaviņu ģimene un draugi pie „Kūtienu” mājām, 1957. gads.
Foto no Ļaviņu ģimenes personīgā arhīva

Mājas „Lazdulejas”, 2021. gads.
Z. Saulītes foto

Skats uz z/s „Paurēni” ķīpoku apstrādes un glabāšanas ēkām un siltumnīcu, 2021. gads.
Z. Saulītes foto

„Kūtienu”/ „Lazdulejas”

Braucot Ērgļos pa Parka ielu, ceļš aizvijas uz dažādām lauku mājām, tālākās ir „Kūtienu”, kas minētas jau 19. gadsimta otrajā pusē. Te saimniekoja Reinis Bumbērs, kuram bija divi dēli – Pēteris un Brencis. Bumbēri bija ļoti muzikāli. Pēteris Bumbērs jau no 1912. gada vadīja Ērgļu Izglītības biedrības pūtēju orķestri. Bija ļoti apguvis kornetes spēli. Kara dienestā Bumbērs bija spēlējis armijas orķestrī, kur pabeidza kapelmeistara kursu. Bumbēra orķestris Ērgļu apkārtnē klausītājus priecēja ar kvalitatīvu sniegumu. Orķestrī spēlēja līdz 13 vīru – brāļi Bumbēri, brāļi Elsteri, brāļi Renkulbergi, brāļi Dzeņi, Jānis Kalniņš u.c. Orķestris Izglītības biedrības namā muzicēja pirms teātra izrādēm un starpbrīžos, piedalījās kultūras pasākumos, ballēs.

Orķestra mēģinājumi lielākoties notika „Kūtienu” Ogres upes līcī. Saimniekam mājās kādu laiku bijušas arī veclaiķu klavieres. Mūzikas skaņas gandrīz katru vakaru plūda pāri Ogres krastiem uz Kokneses ceļa pusi. Bumbēra pūtēju orķestris darbojās līdz 1943./1944. gadam.

Šīs puses ļaudis bija ne tikai muzikāli, bet arī krietni darba darītāji, un meitas – puķu mīļotājas. Par apkārtnes māju skaistumu un meitu darba čaklumu liecina Ērgļos pierakstītā tautasdziesma: „Kūtienu rozes zied, / Brantēnos magonītes, / Aiz kalniņa Paurēnos / Dzeltenā kliņģerīte.”

Abi brāļi – Pēteris un Brencis Bumbēri – gan aktīvi darbojās pūtēju orķestrī, gan vadīja saimniecisko dzīvi „Kūtienu”, kas atradās skaistā vietā – Ogres upes krastos. Māja bija uzkalniņā, tālāk rija, savukārt lejpusē – kūts un klēts, netālu – dīķis. Interesanti, ka „Kūtienu” māja bija veidota it kā no divām daļām – virtuve ar divām krāsnīm un plīti, kā arī katrā mājas galā pa lielai istabai, arī kūtiņi bija divas ieejas – katram brālim sava saimnieciskā dzīve un darbi. Otrā pasaules kara laikā Bumbēriem nācās pamest „Kūtienu” un viņi aizdevās svešumā – uz ASV vai Kanādu. Mājas palika tukšas...

Pēc kara „Kūtienu” sāka dzīvot Lotes un Kārļa Ļaviņu ģimene, jo viņu dzīvesvietu „Augustus”, kas atradās kaimiņos, kara laikā nopostījās. Ļaviņi mitinājās „Kūtienu” mājās vienā pusē, savukārt Ezertēvu ģimene – otrā. Kārlis Ļaviņš bija krietns un strādīgs vīrs, karojis latviešu strēlnieku pulkā, strādājis par policijas kārtībnieku un bijis kolhoza „Ērgļi” pirmais priekšsēdētājs. Ļaviņi „Kūtienu” dzīvoja līdz 1957. gadam, Ezertēvi – ilgāk, taču laika gaitā mājas palika tukšas un pamestas, aizauga ar krūmiem...

1990. gados, kad bija iespēja zemi privatizēt, daļu no „Kūtienu” savā īpašumā ieguva Sandra un Jānis Konovalovi – jauna ģimene, kura audzināja trīs dēlus – Ivo, Uvi un Andi. Sākums bija grūts – vispirms nācās vietu sakopt, atbrīvojot to no krūmiem, nevajadzīgiem kokiem, pat kārtīga ceļa nebija, arī elektrība bija jāievelk no jauna. Tika uzcelta pagaidu māja (uz daļas no vecās kūts pamatiem), saimniecības ēkas, pirtīņa, sakopts dīķis. Īpašumu un mājas nosauca par „Lazdulejām”. Savā piemājas saimniecībā ir audzēti lopi, koptas bites. 2016. gadā, izveidojot z/s „Paurēni”, liela nozīme pievērsta ķīpoku audzēšanai un tā pārstrādei. „Lazdulejās” ir uzcelta ķīpoku glabātuve, kurā vasarā noņemtie ziemas ķīpoki tiek kaltēti, attīrīti no zemēm un šķīroti. Liela daļa ķīpoku nonāk pie pircējiem un sadarbības partneriem, pārējie pārstrādāti, iegūstot ķīpoku pulveri un grauzdīņus. Lai attīstītu saimniecisko darbību, ir iegādāta ķīpoku stādīšanas un novākšanas tehnika. Darba mehanizēšana notiek pamazām, taču gala rezultāts ir veselīgs produkts un izcila piedeva ēdieniem.

Mājas „Dunduri”, 1930. gadi.
Foto no Dunduru ģimenes personīgā arhīva

Lamsdorfas muižas ēkas drupas, 2020. gads.
L. Fārtas foto

Bijusī Lanstupes ferma, 2020. gads.
Z. Saulītes foto

„Dunduri”

Dodoties uz Katrīnu, nobraucot lejā no Kalniju kalna, ceļā labajā pusē ir bijušas mājas „Dunduri”, par kurām mūsdienās liecina vien drupas un varenu ozolu rinda. Māju stāsts ir saistīts ar Pīdriķi Dunduru, kurš 19. gs. beigās no Ērgļu barona Tranzeja nopirka „Lejas Jaunzemes”. Kad 1920./1930. gados saimnieks nomira, zemi mantoja dēls Pēteris Dundurs, kurš Katrīnas ceļa malā uzcēla skaistu māju un to nosauca par „Dunduriem”, iekārtoja veikalu, kurā tirgoja pārtikas preces, audumus, saimniecības preces, arī petroleju. Pētera sieva bija piebaldziete, turīgu vecāku meita, viņa arī veikalā galvenokārt strādāja. Pirmajā stāvā tirgojās, bet otrajā – dzīvoja. Te esot kādu laiku mitinājies arī šuvēja Emma Kreicere. Pirms Otrā pasaules kara Pēteris Dundurs veikalu un daļu no zemes pārdeva Otilijai Sotakai, bet pats ar ģimeni sāka dzīvot „Lejas Jaunzemes”. Sotaku ģimene „Dunduros” dzīvoja un turpināja veikalā tirgoties. Otrā pasaules kara laikā „Dundurus” un „Lejas Jaunzemes” ēkas nopostījās. „Dunduru” mājas tā arī neatjaunoja, bet ozoli gan aug un zaļo – kā liecinieki par skaistām mājām un rosīgu tirgošanos...

Lamsdorfa muiža/ Lanstupe

Sausnējas pagasta Liepkalnes pusē atrodas „Lanstupes” – nu jau pamestas mājas, taču ar bagātu vēsturi un notikumiem. Vietvārds „Lanstupe” oficiāli parādījās tikai 1920. gados (to reiz šīs mājas atradās Liepkalnu (Ozolu) pagastā), tā aizstājot nosaukumu bijušajai Lamsdorfa muižai (Lamsdorfshof), kura dibināta zviedru laikos 17. gadsimtā un tika nosaukta pirmā īpašnieka vārdā. Lamsdorfu (Lamsdorfu) ģimenei šīs bija vienīgais īpašums Livonijā.

Jirgens Lamsdorfs (Jürgen Lamsdorf, Lamßdorf, Lamsbsdorf) ir piedalījies poļu-zviedru karā (1600–1629), par ko Zviedrijas karaliene Kristīne viņam atdeva pusmuižu ar četriem arkliem (arklis – lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības un vērtības mērs feodālismā) zemes. 1630. gados Lamsdorfa muižas stāvoklis bija bēdīgs – lielākā daļa zemes karā bija izpostīta, apsaimniekota vien ceturtdaļa. 1645. gadā Lamsdorfi to pārdeva virsleitnantam Georgam Šildtam (Joran Schildt), kuram jau piederēja kaimiņos esošā Ozolmuiža. Lamsdorfa skaitījās neliela kroņa muižiņa. 1727. gadā Lamsdorfa un Ozolu muižas tika restitūetas (restituēt – atdot atpakaļ) Šildtiem, kuri tās pārdeva Langerhauzenam, bet 1768. gadā tās nonāca fon Brimmeru (von Brümmer) īpašumā. Viņu priekšteči zināmi kā zviedru izcelsmes muižnieki Livonijā.

1782. gadā Lamsdorfu un Ozolu nopirka Vilhelms Melhiors fon Vīdavs (Wiedau), bet 1843. gadā nonāca Tranzeju dzimtas īpašumā līdz pat muižniecības laiku galam agrārreformas gaitā 1920. gados. Tranzeju valdīšanas laikā nostiprinājās Lamsdorfas lopu muižu nozīme. 1920. gados zemi (apmēram 322 ha) sadalīja jaunsaimniecībās, radās „Lanstupes”, „Mūrnieki”, „Graudiņi”. Šo mājvietu grupu dēvēja par Lanstupi, bet tā pārstāvēja tikai daļu no kādreizējās Lamsdorfas teritorijas. Jaunsaimniecību attīstību pārtrauca varu maiņas un Otrās pasaules karš.

Pēc kara „Lanstupēs” turpināja saimniekot Andersonu ģimene, taču 1949. gada 25. martā viņi tika izsūtīti (Jānis, sieva Ede un dēls Kārlis). Kārlis Andersons bija sabiedriskais jaunietis, aizsargu organizētā sporta pulciņa dalībnieks.

Kolhozu laikos līdz pat 1980. gadiem „Lanstupēs” pastāvēja jaunlopu ferma (ap 50 lopu). Šobrīd ēku vietā vien drupas – daļēji saglabājusies ferma un „Mūrnieku” dzīvojamā māja.

Materiālu apkopoja **Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja**

Pieminam un godinām Annu Kuzinu

„Pulgosnieši”.

15. maijā Ērgļos notika Annas Kuzinas piemiņas pasākums „Es dzīvošu caur to labu, ko esmu tev mācījis”. Vispirms Sauleskalna kapos tika atklāts skaists un gaumīgs piemineklis. Paldies apbedīšanas firmai „Rekviems LP” (Skrīveri) un tās īpašniekam Sandrim Pļenkovam, kurš ir pieminekļa idejas autors un īstenotājs, vislielākais paldies Dzintaram un Ingai Priedišiem, kā arī Ainai Braķei par iniciatīvu. Firma sadarbībā ar Priedišu ģimeni veica šo darbu ar lielu atbildību, glīti iekārtojot arī A. Kuzinas mūža māju.

Piemineklis Annai. Zintas Saulītes foto

Kapos piemiņas brīdi vadīja Elita Ūdre, dzeju deklamēja Paula Konovalova un par muzikālo ietēru rūpējās Pēteris Leiboms. Sirsnīgs paldies visiem, kuri atbalstīja „Braku” muzeja un Blaumaņa biedrības ideju par ziedojumiem Annas Kuzinas piemineklim. Pateicība par atsaucību organizācijām un biedrībām, ērgļeniešiem un cilvēkiem no visas Latvijas, Blaumaņu dzimtas piederīgajiem, muzejniekiem, draugiem un interesentiem.

Pēc pieminekļa atklāšanas pasākums turpinājās Ērgļu saietā namā, kur ar muzikāliem priekšnesumiem priecēja Ērgļu koklētāju ansamblis, Jumurdas sieviešu ansamblis „Jevziedi” (vadītāja Ieva Vilnīte), mazie vokālisti un tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši” (vadītāja Vineta Dāve). R. Blaumaņa dzejoļa „Tālavas taurētājs” fragmentu izteiksmīgi deklamēja Sendijs Vīgubs. Labos vārdus Annai Kuzinai veltīja „Braku” muzeja vadītāja Zinta Saulīte, Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja direktore Līvija Zepa, ilggadējs Ērgļu novada pašvaldības priekšsēdētājs Guntars Velcis, Ērgļu apvienības pārvaldes vadītāja Elita Ūdre, saietā nama vadītāja Sandra Avotiņa, Jumurdas bibliotēkas vadītāja Agita Opincāne, apgāda „Madris” direktore Skaidrīte Naumova, „Meņģeļu” muzeja vadītāja Ieva Vilnīte, Ērgļu vidusskolas skolotāja Indra Rone un Vineta Dāve, kā arī piederīgie. Paldies visiem par labajiem vārdiem, par sirds siltumu un atsaucību! A. Kuzina mūsu sirdīs paliks kā aktīva, enerģiska, radoša un neparasta personība. Viņa „Braku” muzejā nostrādāja vairāk nekā 40 gadu, ilgu laiku būdama vadītāja, bija izcila novadpētniece un kultūrvēsturisku grāmatu autore – „Blaumanis tuvplānā”, „Blaumaņu pavārgrāmata”, „Reiz Ērgļos”, „Rūdolfa Blaumaņa valodas vārdnīca”. A. Kuzina daudz gadu garumā sekmīgi vadīja Ērgļu novada pašvaldības un Ķelnes-Reizīces (Vācija) pašvaldības sadarbību, bija galvenā tulkotāja un organizatore, tāpēc arī piemiņas pasākumā kā video sveicienu saņēmām vācu draugu – Z. Pingelas un H. Minstera – atmiņas un labos vārdus. Paldies apvienībai „Mana Filma Studija”, kura veidoja prezentāciju par Annu Kuzinu, filmēja pasākumu un popularizēja to sociālajā vidē.

A. Kuzinai 3. aprīlī apritēja 75 gadi, un būs pagājis gandrīz gads, kā viņa guldīta Sauleskalna kapos. Piemiņas sarīkojums un savākie ziedojumi vēlreiz pierādīja, ka Anna Kuzina ir mūsējā, ka viņu ciena un godā, ka novadpētnieces paveiktais ir ierakstīts mūžības grāmatā!

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

Uzvedums „ES. CIMZE.TAUTA.DZIESMA”

2022. gada 7. maijā Ērgļu saietā namā skatītāji tika aicināti uz Ērgļu amatiermākslas kolektīvu muzikālu uzvedumu „ES. CIMZE. TAUTA. DZIESMA” pēc Laura Gundara lugas „LATTIA” motīviem.

Sīžets vēsta – kādā Malienas krogā kopā skan trīs valodas. Vienā naktī tur var iepazīt visdažādākos raksturus un tipus. Kāds tad īsti ir latvieša raksturs, kas radies daudz tautību savijumā, vai spējam šajos senčos atpažīt savas patiesās saknes, savus stīķus un niķus? Tāpēc uzveduma viens no virsrakstiem – tauta.

Šeit kopā savijušies dažādi tēli – bagātais un nabagais, drosnīgais un glēvais, gudrais un slīpāis, racionālais un romantiskais. Lai arī vienam no tēliem dots reālas personas Jāņa Cimzes (tolaik Cimzas) vārds, luga nav ne vēsturisks, ne biogrāfisks darbs. Tā ir tīra autora fantāzija, kur nevajadzēja meklēt faktu atbilstību.

Bet uzvedumā krogus saimnieks – gudrs un turīgs latvietis Kārlis (Aivis Masaļskis) – sapulcina savus tautiešus, apkārtnes zemniekus, un nolemj iemācīt viņiem dziedāt korī, vilkt melniņu visiem kopā. Ir nolīgts vietējais īpatnis, jauniešais tautas dziesmu entuziasts Cimzas Jānis (Jānis Opincāns), kuram nu jāspēj ieskanēt pat greizāko rūcēju. Tas ir tikai sākums Kārļa slepenajam plānam... jo Kārļa meita Ieva (Sintija Māliņa) iekritusi sirdī daudzziem no sanākušajiem, arī vietējā brīvkunga fon Zaka dēlam Emanuelam (Mārtiņš Ūdris), kurš atgriezies tēva muižā ar Eiropas apgaismības idejām. Kreicbergu Pauls (Andris Džiguns) savukārt gatavs Ievai dāvat veselu bagātību (fabriku Vācijā), Nikolajs Varfolomejevičs Krjukovs (Pēteris Leitāns) cenšas Ievu ieinteresēt ar savu stāvokli sabiedrībā un skaļo balsi, Krustiņu Pēteris (Valdis Zosārs) dižojas ar lielo medus ražu un turību, Jaunzemu Jēkabs (Auseklis Picka) ievērojams ar savu lielo ģimeni, kurā aug 14 bērni, tikai Slotēnu Indriķis (Mārtiņš Āzens) tā vienkārši vēlas būt par Ievas iecerēto, nedomājot, kāds viņš savā būtībā ir. Skatītājam tuvāk iepazīt katru tēlu palīdzēja plāpīgās krogus dāmas – Maiga Picka un Sandra Konovalova. Uzvedumā tika atainots laiks pirms Pirmās atmodas, kad latvieši vēl nav apzinājušies savu vietu šajā zemē starp vācu muižniekiem un cariskās Krievijas ierēdņiem, kad tikai raisījās priekš-

Valda Zirņa foto

noteikumi, lai taptu nācija. Jau pēc pusgadsimta pie apvēršņa uz-mirdzēs Latvijas Republika. Bet pagaidām vēl ir 1834. gada ziema.

Protams, tēls, kuram ir konkrētas personas vārds, vairs nevar būt īsti nosacīts, taču vairāk par šī tēla biogrāfiju interesants ir pats brīdis, kad atsevišķos cilvēkos mostas vēlme nest gara gaismu pārējiem tautiešiem, kuri varbūt stāv ar vaļā maku, jo tikai tā spēj to gaismu uztvert. Tas ir laiks, kad līdz nācijas apziņai vēl ir tālu un attīstīt to ir īsts varoņdarbs – brīvlaišana gan ir bijusi, bet kalpa dvēseles turpat vien palikušas.

Uzveduma režisore – Terēza Kaimiņa. Pie norises strādāja: deju kolektīvs „Rūdis”, vadītāja A. Grinberga, jauktais koris „Ērgļi”, diriģents R. Šmīdbergs, skaņas un gaismu operators Toms Rota, radio mikrofonu – „Rīman audio”, video un skaņu efekti – Antra Diča-Milne, skatuves koka konstrukcijas veidoja Ivo Solovjevs, aktieriem tērpus šuva Sandra Nīgale, fonogrammas veidoja Guntars Velcis, aktierus grimēja Iveta Pedele, koncepcijas kopumu veidoja Sandra Avotiņa. Īpašs paldies Valmieras Drāmas teātrim un tēpu pārzīnei Līgai Grāvelsiņai.

Sandra Avotiņa, Ērgļu saietā nama vadītāja

„Ērgļu vizbulīte - 2022”

Konkursa „Ērgļu vizbulīte-2022” atklāšanas parāde.

Valda Zirņa foto

Ik gadu 1. maijā Ērgļos uzdzied viens no krāšņākajiem deju ziediem – vizbulīte. Jau pats vārdu savienojums Sporta dejas atklāj to būtību. Sporta dejas ir sporta veids un, tāpat kā jebkurā sporta veidā, arī sporta dejās ir noteikumi, kuriem ir jāseko; ir noteikta kustību tehnika un kompozīcijas, kas jāizkopj, notiek sacensības, lai noteiktu labāko; notiek regulāri treniņi, lai kļūtu par labāko. Un tad soli veido deju, kas ļauj paust to, ko cilvēks nespēj izteikt ar vārdiem. Ikviens, kurš kaut reizi mūžā ir iepazīs dejas burvību, paliek tai uzticīgs mūžam. Tāda gaisotne bija arī šogad tradicionālajā sporta deju konkursā „Ērgļu vizbulīte 2022”.

Šogad konkursā piedalījās dejojāji no deju klubiem – „Ēdelveiss” (vad. Ainārs Kārklīšs), „Andra deju skola” (vad. Andris Miķelsons), Ķeipenes pamatskolas kolektīvs „Saulstariņi” (vad. Daiga Bombāne), Pērnavas sporta deju klubs „FOX” (vad. Ants Lopsik), „Rondo” no Madonas (vad. Artis Birks) un Ērgļu saietā nama deju kluba „Vizbulīte” dejojāji (vad. Sandra Avotiņa). Sacensības tiesāja zinošu tiesnešu komanda, rezultātus elektroniski apkopoja sporta deju sacensību sekretariāts „VIG Liepāja”. Neiztrūkstoši palīgi bija arī Maiga Picka, Ieva Liepiņa un Edija Zommere. Par mūziku gādāja un pie skaņu pulsta strādāja Toms Rota.

Sacensībās no kolektīva VIZBULĪTE piedalījās 13 dejojāji pāri. Jaunākajā grupā devoja Matīss Koklačovs ar partneri Martu Opincāni, Dins Cepļītis un Šarlote Āzena, Raiens Pilsētņiņš ar partneri Elzu Konovalovu, Kristians Konovalovs un Karliņa Dumpe, Armands Zariņš bija partneris mazajai Emīlijai Balodei. Jau vecākā grupā startēja Klāvs Konovalovs ar partneri Kati Jasmīnu Zommeri, Renārs Zariņš un Undīne Cepļīte, Veins Bukovskis ar partneri Stellu Teteri, Miks Fūrmanis ar partneri Katrīnu Āzenu, Aksels Zommers un Keita Kupe, kā arī Jūrgis Zommers ar partneri Samantu Liepiņu.

Liels prieks un patiesa apbrīna par pašiem lielākajiem dejojājiem, kas savu aktīvo dejošanas karjeru gan ir beiguši, vairāk savu prasmu nododot tālāk mazākajiem dejojājiem, tomēr, sanākot kopā, atkal un atkal ir gatavi atcerēties deju kombinācijas, uzdejojot un pat piedalījies konkursā. Tādi mums ir Aivars Skābarnieks ar partneri Gintu Lazdiņu un Alens Kārklis Kārklīšs ar partneri Agnesi Volmani. Paldies viņiem!

Deju klubu RONDO no Madonas pārstāvēja septiņi dejojāji pāri un četras meitenes, kas devoja solo programmā. Jaunākajā gru-

pā: Raens Kodaļevs ar partneri Martu Vilemoni, Olafs Zvirgzdiņš un Gabriela Dimbele, Markuss Cielēns ar partneri Zani Madalāni, Haralds Ābrams un Gunita Lelde Ozola, Artūrs Ankravs ar partneri Justīni Muginu, Edvards Skuja un Rebeka Dunde un Kārlis Melngailis ar partneri Eniju Riekstiņu. Solo grupā no šī kluba startēja Katrīna Gaujēna, Sibilla Jankauska, Elizabete Luīza Vociša un Evelīna Ināra Vociša.

Deju klubu FOX pārstāvēja viens dejojāju pāris: Karl Robert Vimberg un Sandra Siivesti, bet deju klubu „Saulstariņi” no Ķeipenes solo grupā – Sendā Damroze.

Klubu „Andra deju skola” pārstāvēja deju pāris Matīss Millers ar partneri Sabīni Roni, solo grupas dejojāja Emīlija Pētersone, kā arī īpašu dejas izpildījumu sniedza pieaugušo grupas dejojāji pāri Juris Skoliņš ar partneri Anitu Seigu un Elmārs Bobuļko un Daiga Segliņa.

Klubu „Edelveiss” pārstāvēja dejojāju pāris Viktors un Natālija Dudari.

Kā īpašs priekšnesums noslēgumā Ērgļu dejojāju Aivara Skābarnieka, Gintas Lazdiņas, Alena Kārļa Kārklīņa un Agneses Voldemānes sniegumā skatītāju vērtējumam tika piedāvāta sporta dejas „Paso Doble”.

Konkurss noslēdzās ar apbalvošanas ceremoniju, kur katrs konkursa dalībnieks ieguva sacensību uzvarētāja kausu un „Ērgļu vizbulītes” suvenīrus – apavu maisiņu un atslēgu piekariņu ar Vizbulītes simbola logo.

Tiksimies nākamgad! Deja ir spēja atklāt un parādīt citiem savu iekšējo pasauli, emocijas un jūtas. Tā ir māksla, kurai praktiski nav robežu!

Un vēl vairāki PALDIES! Paldies par atzinību un atbalstu Madonas novada pašvaldībai, kas novērtē dejojāju sniegumu, vecāku uzņēmību un neatlaidību dejas mākslas pilnveidē. Paldies Ērgļu apvienības pārvaldes vadītājam Elītai Ūdrei par atzinīgajiem un ierosmes pilnajiem vārdiem konkursa atklāšanas brīdī! Paldies vecākiem par lielajām rūpēm un atbildības sajūtu attieksmē pret mēģinājumu grafiku! Tas šai nodarbei ir raksturīgi, ka, lai bērnu ievadītu dejas pasaulē, no vecākiem tiek prasīta milzīga uzņēmība un ieinteresētība. Deju kluba „Vizbulīte” dejojāji vecākiem tā piemīt.

Sandra Avotiņa, Ērgļu saietā nama vadītāja un deju kolektīva „Vizbulīte” vadītāja

Pavasara ziedonis sociālās aprūpes centrā

Evitas Vaskas foto

Ir atnācis pavasaris ar zaļām lapām, ziediem, putnu dziesmām un siltu saulīti, kas vilina doties laukā aizvien biežāk un ilgāk.

Sociālās aprūpes centrā „Kastaņas” ikdienu mijas ar nelieliem notikumiem un svētkiem. 4. maijā kopīgi svinējām Baltā galdauta svētkus. Sapulcējušies pie galda, dalījāmies atmiņās par senajiem notikumiem un baudījām iemītnieku ceptus pīrāgus. Nekas nav gardāks un vērtīgāks par pašu rokām gatavotiem našķiem un kopā pavadītu laiku sirsniņā atmosfērā.

Mēneša vidū kā krāšņi un graciozi tauriņi ziedu plāvā „Kastaņu” iemītniekus un darbiniekus priecēja bērni, kuri demonstrēja sarīkojumu deju soļus. Liels paldies viņiem, vadītājai Sandrai un vecākiem par šo iespēju baudīt dejas burvību! Īpašais paldies Inesei par pārstiegumu aprūpes centra iemītniekiem – gardo kliņģeri.

Kārtīgu enerģijas lādiņu aprūpes centra iemītnieku ikdienā ienesa bērnu putēju orķestra koncerts. Ar prieku vērojām mazos pūtējus, kuri ar tādu degsmi spēlēja savus instrumentus. Paldies bērniem un skolotājam Pēterim par šo iespēju!

Kādā lietainā dienā grupiņa aprūpes centra iemītnieku devās mazā ekskursijā uz Sausnējas novadpētniecības muzeju, lai iepazītos ar vietējo vēsturi, aplūkotu iedzīvotāju vaļaspriekus izstādē. Paldies muzeja vadītājam Elītai par jauko uzņemšanu un stāstījumu! Bija ļoti interesanti visiem kopā atcerēties par lietām, kuras sen jau aizmirstas, bet jaunākiem cilvēkiem vispār nezināmas. Pēc brauciena vēl ilgi bija kā pārdomāt un atcerēties.

Laukā kļūst aizvien siltāks un vasarīgāks, tāpēc aprūpes centra iemītnieki daudz laika pavada ārā – bauda saulīti, darbojas kopīgās aktivitātēs. Jo vairāk spīd saule, jo gaišāk un priecīgāk ir katra sirsniņā. Šādā saulainā noskaņojumā visi kopā gaidīsim Vasaras saulgrīzies ar līgo dziesmām un Jāņu ugunskuru. Lai skaists šis gaidīšanas laiks!

E. Vaska, sociālās aprūpes centra „Kastaņas” sociālā darbiniece

14. jūnijā plkst. 17.00
Atceres brīdis un ziedu nolikšana
pie Piemiņas akmens
Ērgļu pagasta pārvaldes ēkas laukumā.

PIEMINAM MIRUŠOS:

Ligita Vaišļa mirusi 64 gadu vecumā;
Didzis Bērziņš miris 30 gadu vecumā.

IZDEVĒJS - MADONAS NOVADA ĒRĢĻU APVIENĪBAS PĀRVALDE
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Madonas nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: ergli@madona.lv. Materiālus apkopojā: Madara Ūdre.

Iespiests: SIA „ERANTE”, Madonā, Saieņa laukums 2. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 1100 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.